

ročník 2016

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc květen

Svatý Isidor

Milí farníci,

nedávno jsme prožili Velikonoce. Pán Ježíš dokonale splnil Otcovu vůli, i když to velmi bolelo. Sám říká: „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal a dokonat jeho dílo“ (Jan 4,34).

O poznávání a plnění Boží vůle se musíme snažit všichni. Tak to ostatně dělala i Matka Boží, Panna Maria, které je zasvěcen měsíc květen. V souhrnu to krásně vyjádřil Paulo Coelho:

Maria řekla ano, když mohla říct ne, a anděl by vyhledal ženu jinou, aniž by to byl v očích Boha hřích, protože On zná dokonale slabost svých dětí. Ona však pravila: Buď vůle tvá.

Věděla, že se slovy anděla přijímá i osud naplněný bolestí a utrpením: srdce jí zjevilo odchod milovaného syna z příbytku, stejně jako ty, kteří jej následovali a posléze zapřeli. A přesto pravila: Buď vůle tvá.

V nejposvátnější chvíli života ženy se musela uchýlit do stáje, kde porodila, protože tak stálo v Písmu svatém. A přesto pravila: Buď vůle tvá.

Vystrašená hledala svého syna v ulicích města a našla jej v chrámu. A on jí požádal, aby jej nerušila, protože musí plnit jiné povinnosti a úkoly. A přesto pravila: Buď vůle tvá.

Věděla, že s mečem bolesti zabodnutým v srdci bude po zbytek svých dnů hledat svého syna, a každou minutu se bude strachovat o jeho život, protože je pronásledován a v nebezpečí. A přesto řekla: Buď vůle tvá.

Když ji k němu nepustil dav, uprostřed kterého jej našla. Buď vůle tvá.

Když chtěla, aby mu řekli, že přišla jeho matka a on jí vzkázal „má matka a mí bratři jsou zde.“ Buď vůle tvá.

Když jej všichni opustili a jediný, kdo klečel u kříže a snášel výsměch nepřátel a zbabělost přátel, byla ona, ještě jedna žena a jeden muž. Buď vůle tvá.

Buď vůle tvá, Pane. Neboť jen Ty víš, jak slabá jsou srdce Tvých dětí, a na každého uvalíš jen takové břímě, jaké je schopen unést.

P. Martin

Hledáme osobnosti farnosti

Tuto ženu zná každý v naší farnosti. Je babičkou, maminkou, tetou, švagrovou, sestrou a hlavně naší farnicí, která má již několik let na starosti sbírku za hospodyně na Hromnice a pravidelné sbírky na květinovou výzdobu na velké svátky. Také se jí podařilo získat pár darů pro kostel. Například peníze na podsedáky v lavicích, které spolu s p. Sekaninovou zajistila, koberec uprostřed kostela a další. Tímto bych ji ráda poděkovala za celou farnost. Děkujeme za Vaši práci ve farnosti. Musím čtenářům prozradit, že pro rozhovor jsem musela do Pasek, protože paní Štafová Anna, je na rehabilitaci po operaci kyčelního kloubu.

Narodila jste se doma nebo v nemocnici?

Narodila jsem se v květnu tady v Senici v rodném domě, protože tehdy se v nemocnici nerodilo. Byla jsem první dítě. Mám ještě bratra Antonína a sestru Vlastu - jsou to dvojčata.

Kde jste studovala a kde jste pracovala?

Učila jsem se jako pánská krejčová a jezdila do Prostějova do školy. Ale musela jsem studium na chvíli přerušit, protože mi onemocněla maminka a já se chtěla a musela o ni starat. I přesto jsem dojížděla dál ještě na pár hodin dílen a do školy v Prostějově. Až maminka zemřela, pracovala jsem asi deset let v mlékárně v Senici a potom v místním ZD.

Vychovávali vás rodiče k víře?

Ano, rodiče byli hodně zbožní. Pamatuji si, že stařeček velmi uctíval pannu Marii, protože jí byl vděčný za uzdravení. Když byl za války zraněn, kulka mu zůstala v těle. Přivezli ho vlakem domů a on sám si tu kulku vytáhl. Bylo to zrovna 8. prosince na svátek panny Marie. Když se uzdravil, byl panně Marii velmi vděčný. Podnikal každoroční pouť na sv. Kopeček jako poděkování. Jediné, co měl sebou, byla hůl a kůrka chleba.

Tak to je krásný příběh a příklad pro nás. Jen nevím, jestli bychom to v dnešní době zvládli. Protože kolikrát naše

víra není tak pevná a jsme lenošní. Měla jste někdy období, že byste o své víře pochybovala?

Ne, nikdy jsem nepochybovala. Ráda jsem chodila a chodím do kostela. Jsem přispívající členkou televize Noe a rádia Proglas, které ráda poslouchám. Ráda se pomodlím s ostatními věřícími touto cestou za jejich úmysly.

Chtěla bych se zeptat, jak vás napadlo uspořádat sbírku za hospodyně a proč zrovna na hromnice?

Tuto sbírku začala už dávno přede mnou p. Sérinková a já to po ní jen převzala. Vybíralo se na květinovou výzdobu a na potřeby farnosti. Každá hospodyně přispěla, tolik kolik mohla dát, a tak je tomu i dnes. Nejvíce se vybralo až 20 000 Kč a sbírka probíhá už víc jak 20 let.

Také jste se podílela na startu úklidových skupinek v kostele. Jak vás to napadlo?

Hlavním důvodem bylo asi to, že nás, co jsme pravidelně uklízeli a zdobili kostel, bylo málo a léta se ozvala a začalo ubývat sil. Slyšela jsem, že v jiných farnostech úklid kostela po skupinkách funguje a tak jsme se domluvili, rozdělili se po ulicích a úklid s výzdobou tak funguje už pár let.

Některé ulice se musely spojit. Je už těch skupinek málo, ale bylo by dobré, aby se zapojili do úklidu i ti mladší.

Z čeho máte radost a co ráda děláte?

Největší radost mám ze své rodiny a vnoučat. Mám v nich velkou oporu a velmi mi pomáhají. Také na ně myslím v modlitbách. A co dělám ráda? Ráda pracuji na zahrádce, pečuji, starám se o kyticky, poslouchám Proglas.

Děkuji vám za milý rozhovor a na závěr mi dovoluňte popřát Vám za farníky hodně sil, zdraví a Božího požehnání ve Vašem životním poslání - být dobrým křesťanem.

Také Vám chci poděkovat za vše, co jste udělala pro farnost. Pán Bůh Vám zaplatí.

Vendula Koupilová

Poznáváme svaté v našem kostele – sv. Isidor

Narodil se kolem roku 1080 v Madridu ve Španělsku. Žil ve velmi chudé křesťanské rodině. Do školy chodit nemohl, ale rodiče o to víc dbali na základy křesťanského života a šli mu příkladem. Pracovat musel již od dětských let na poli. Brzy osiřel. Isidorův den začínal modlitbou, každý den chodíval na ranní mši svatou. Celý život žil k Boží cti a Boží chválou. Pro jeho zbožnost a poctivé jednání měl v něj hospodář

Vera, který se o něj staral, větší důvěru než k ostatním. To vzbudilo závist u dalších pracovníků, kteří pak na něho žalovali, že ztrácí čas modlením a zanedbává práci.

Vypráví se o tom, jak se šel hospodář přesvědčit, jestli Isidor zanedbává práci při orbě. Uviděl ho před křížem, jak klečí

a je ponořený v modlitbě a u pluhu dva anděly, kteří mu pomáhají. Mohl se na něj zlobit?

Když došlo k obsazení Madridu, mnoho lidí utíkalo před zajetím stejně jako Isidor. V Torrelaguně, kde našel práci, se seznámil s Marií Toribie z Cabezy, do které se zamiloval. Isidor přijal nové povolání a svátostí manželství začal s Marií nový společný život. Je psáno, že vytvořili dobré a svaté manželství. O tom hovoří pozdější skutečnost, že i Marie byla nakonec blahoslavená s památkou 9. září. Byla velmi aktivní v prokazování dobra a ve štěrnosti k chudým. Spolu měli jen jednoho syna, který jim však v dětském věku zemřel.

Isidor pracoval v zemědělství a i tam se opakovaly pomluvy spolupracovníků. Nový pán Isidora podezřívá a vyžadoval od něj více jak od ostatních. Isidor s hrdinskou trpělivostí nějakou dobu snášel příkoří a nespravedlivému pánu nechával i ze svého. Po čase se Isidor vrátil do Madridu. Ale i na novém místě se roznesly řeči, že Isidorova zbožnost je na úkor práce. Některé životopisy vkládají viditelnou pomoc andělů až sem, jinde je uváděn Isidorův rozhovor s nabídnutím záruky. Řekl prý: „Je pravda, že chodím před prací denně na mši svatou, ale tím nezanedbávám práci, v níž jsem poctivý. Nebude-li úroda na těchto polích tak hojná, jako na polích sousedů, nahradím všechnu škodu.“ A v době žní se pak ukázalo, že úroda na jím obdělávaných polích byla větší než na jiných.

Mezi Isidorovy dobré skutky se řadí také zbudování hluboké veřejné studny, kterou vykopal, aby pro unavené dělníky a pocestné získal vodu k občerstvení. Byl ohleduplný k potřebám zvířat a zimní péče o ptactvo. Pamatoval prý na

slova z knihy Přísloví: „Spravedlivý cítí i se svým dobytkem“ (Př 12,10).

V kanonizační bule se o Isidorovi uvádí, že byl „milosrdný, pokorný, dobrý, skromný, trpělivý a především vynikal láskou, která je poutem veškeré dokonalosti.“ Dále je uvedeno, že „pracovitost a pokoru nepovažoval za nic ponižujícího, povolání vykonával poctivě, ale nezanedbával při něm nikdy modlitby, úkony zbožnosti ani díla milosrdenství. Nikdy se neodebral na pole bez předchozí účasti na mši svaté a bez vroucí modlitby k Bohu a k Panně Marii. I kdyby byl sebevíc unaven neporušil předepsaný půst. Bohu patřilo jeho tělo plnicí Boží příkazy, znavené prací s častým umrtvováním, a duch byl pozvednutý stále k Bohu... Pro chudé nelitoval ničeho. Odpouštěl nepravosti těm, kteří mu sebrali i věci nutné k životu. Měl v úctě manželskou čistotu. Zachovával ji neporušenou. Také jiné ctnosti praktikoval v takovém stupni, že byl příkladem pro bližní, kteří viděli jeho dobré skutky a chválili Boha za jeho dobrotu.“ Jinými slovy, celý život žil k Boží cti a chvále. Sv. Isidor zemřel r. 1130 a jeho svátek si připomínáme 15. května.

Isidor byl původně pohřben na hřbitově sv. Ondřeje v Madridu, po čtyřiceti letech byl jeho hrob otevřen a jeho tělo i oděv byly zcela zachovalé. Ve slavnostním průvodu pak byly jeho ostatky přeneseny do chrámu sv. Ondřeje.

V našem kostele najdeme vyobrazeného Sv. Isidora vlevo od varhan v poslední štukové lunetě.

Jeho atributy jsou: dva andělé, motyka, selský oděv, pluh a spřežení volků. Je patronem Madridu, rolníků.

Vychodilová Božena

Pohled z Boloně (8)

aneb když husy táhnou na sever

Milí farníci a přátelé, seriál zahraničních příspěvků do Farního listu dnes vstupuje do finále. Zatímco se v Itálii připravují na blížící se návrat domů, chtěl bych se s vámi podělit o malou skautskou inspiraci ze světa přírody. Každý rok na jaře se na obloze objevují kejhající formace divokých hus táhnoucích z jižních krajů zpátky na sever. Jejich roztažená věčka jsou neklamnou předzvěstí, že ze severských vod mizí ledy. Vnitřní uspořádání takového hejna je velmi poučné. Nejtěžší to má ta první husa na špici. Rozrážet vzduch, orientovat se, vyhledávat vhodná místa k nasycení a odpočinku, to si žádá vypětí. Už proto se v té roli během dlouhých letů střídají. Co nám to napovídá? Pěstujeme mezi sebou upřímnou úctu k lidem, kteří stojí v čele na odpovědných místech, ukazují nám směr a namáhají se pro společné dobro rodiny, farnosti, obce, podniku, národa nebo jiných

společenství. V rámci možností budme sami iniciativní a nebojme se přebírat svůj díl odpovědnosti. V každém případě nebudme nikdy těmi, kdo se jen „vezou“.

Unaví-li se některá husa a musí nečekaně sletět k zemi a odpočívat, nezůstane sama. Hned se snesou další dvě, aby s ní sdílely potíže, a po jejich překonání v malém věčku vzlétnou k další cestě. Takový duch týmové spolupráce by měl přirozeně vládnout v rodinách, kde nová generace získává hodnotovou výbavu do života. Slib vzájemné lásky, úcty a věrnosti manželů tvoří Bohem chtěný základ pro každodenní bezpečný let rodiny. Mějme pochopení pro únavu a přetaženost, která při náročném povolání na každého občas přijde, a vycházejme si ochotně vstříc. Bezpečný let mimo jiné předpokládá trvalou otevřenost pro komunikaci a vzájemné naslouchání. Mimo chodem, i tady se můžeme od divokých ptáků leccos přiučit. Poslední jedinci husího věčka prý celou

cestu hlasitě kejhají. Mohlo by se zdát, že zbytečně otravují a zdržují, ale opak je pravdou. Oni totiž svým křikem jednak vůdce povzbuzují a zároveň mu slouží za kontrolu, že je všechno v pořádku, aby se nemusel ohlížet. Pro naše rodiny a komunity tuto funkci obvykle plní děti. Tam, kde je bezstarostný křik hrajících si dětí střídán dlouhotrvající zamlklostí,

je velmi pravděpodobně něco v nepořádku. A proto, milý vůdcové a vůdkyně, tátové a mámy, nebuďme sóloví hráči a nepodceňujme hlas těch posledních ze skupiny.

Šťastnou cestu vám přeje

a ze srdce žehná otec Tomáš

Zvěstování Páně

Slavnost Zvěstování Páně, jeden z významných mariánských svátků, se slaví vždy 25. března - tj. devět měsíců před Vánocemi. Letos však byl ten den Velký pátek, proto byla slavnost přeložena na nejbližší možný termín, což bylo 4. dubna.

Zvěstování Páně je zaznamenáno v Lukášově evangeliu a ta nejdůležitější slova jsou uvedena v modlitbě Anděl Páně.

Nazaretská dívka jménem Maria právě rozjímala o vykoupení lidstva a modlila se, aby očekávaný Mesiáš již sestoupil na zem, když v tom zazářila její světnička nebeským jasmem a Boží posel, archanděl Gabriel, ji oslovil: „Buď zdráva, milostiplná, Pán s tebou.“ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“ Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také

dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel.

Maria dokonale uskutečňovala Boží vůli a je tak pro nás velkým příkladem. Když Bůh očekával její souhlas, dala ho se samozřejmostí a s největší pokorou. Neptala se, jak vyřeší všechny problémy spojené s tak podivuhodným počítím. Věděla, že bude považována za nevěrnou ženu, kterou Zákon přikazoval ukamenovat. Její snoubenec Josef však uznal dítě za své, a to na pokyn ve snu, ve kterém se mu zjevil anděl a vysvětlil, že dítě bylo počato působením Ducha svatého. Mariino srdce, i přes všechny obavy, zůstává naplněné láskou, důvěrou a odevzdaností Bohu. Ať i my jsme tak stateční a na Boží oslovení odpovídáme - buď vůle tvá.

Petra Obšelová

Den Matek

Historie svátku matek a mateřství sahá do hlubokého dávnověku, kdy byly oslavované ženy - matky jako dárkyně života. Kořeny tohoto svátku můžeme vypátrat například v římské oslavě mateřství, který připadal na první březnový den. Nazýval se Matronalia a byl zasvěcený bohyni Juno, ochránkyni vdaných žen a nastávajících rodiček. První zmínka o svátku matek, tak jak jej známe dnes, pochází z Anglie z 16. století. Tenkrát se tento svátek jmenoval Mothering Sunday, což můžeme přeložit jako Mateřská neděle nebo Neděle matek. Šlo o křesťanský svátek, kterému byla určena 4. neděle od začátku půstu. Služící tehdy dostávali den volna, aby mohli navštívit svůj domovský kostel. Jinými

slovy místo, odkud pocházeli a kde žily jejich matky a rodiny. Mladší lidé cestou trhali květiny, které přinesli buď do kostela, nebo své matce. Oficiálně byl Den matek vyhlášený jako svátek v roce 1912 v USA tehdejším prezidentem Woodrowem Wilsonem. Do Československa dorazila oslava Dne matek až o více než 10 let později, tedy v roce 1923, a to především díky Alici Masarykové, dcery našeho prvního prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka.

Období, které nastalo po 2. světové válce, potlačilo oslavu Dne matek a nahradil ho Mezinárodní den žen. Po Sametové revoluci v roce 1989 se pak znovu Den matek vrátil.

Den matek je mezinárodním svátkem a je oslavou maminek a mateřství. V naší zemi připadá tento svátek na druhou květnovou neděli. Letos tedy na neděli 8. května.

Rádi bychom se s přáním připojili i my. A tak nám dovolte,

naše milé maminky, popřát vám především pevné zdraví, Boží požehnání a lásku projevovanou od vašich nejbližších nejenom v tento sváteční den.

Dominika Doláková.

Toulky po naší arcidiecézi

Oprava z minulého čísla - Dub nad Moravou

Milí spolufarníci, chtěla bych vám popřát krásnou neděli a ze všeho nejdřív se vám omluvit za mylné informace, které jsem bohužel napsala v minulém čísle. Přece jen jsme všichni lidé a já doufám, že mi to odpustíte.

Poutní kostel Očišťování Panny Marie

30. 4. Pouť tatínků s dětmi

8. 5. Pouť maminek

4. 6. Pouť seniorů

11. 6. Oslavy 875 let od založení městyse

27. 8. Hanácká dožínková pouť

4. 9. Hlavní pouť „Na Andílka“ (ve 14:30 svátostné požehnání)

11. 9. Malá „ostatková“ pouť

15. 10. IX. Evropská myslivecká pouť

22. 10. Dušičková pouť

Svatý Hostýn

Pro vaše dnešní čtení u snídaně či odpolední kávy, jsem si připravila pár řádků o Svatém Hostýnu. Mnozí z vás jistě toto místo již navštívili, a tak doufám, že se v informacích nebudu příliš opakovat, ba naopak, že vám rozšířím obzory.

Můžete zde navštívit: baziliku Nanebevzetí Panny Marie, Jurkovičovu křížovou cestu, Svatohostýnské muzeum nebo Vodní kapli.

Chrám je v dnešní době nejvýše postavenou sakrální stavbou na Moravě s trvalou duchovní správou. Celou stavbu financoval tehdejší majitel panství Jan z Rottalu a synové jeho bratra.

Společně se dvěma věžemi byl dostavěn v roce 1747 a stojí na místě původní mariánské kaple, jejíž základy byly objeveny při rekonstrukci dlažby v letech 2010 – 2011.

Po smrti posledního z rodu Rottalů do chrámu uhořel blesk. Vzniklým požárem došlo k roztavení tří ze čtyř zvonů. I přesto, že byl chrám brzo obnoven, císař Josef II. jej nechal v roce 1784 odsvětit. Dokonce byl zbaven vybavení a střechy. Nicméně i přes tuto nepříjemnou událost, poutníci toto místo stále navštěvovali. V období napoleonských válek došlo k vyhovění peticím a v polovině 19. století byl chrám opraven do dnešní podoby. Slavnostní vysvěcení si nenechalo ujít skoro sto tisíc lidí.

Interiér je pobarokní, klasický, s původně bílými stěnami. Z původní rotalovské výzdoby se bohužel nic nedochovalo. Chrám je vyzdoben výjevy ze života světců a historie. Je zde namalováno kolem 900 postav, obličejů, významných událostí, dobového oblečení a lidových krojů.

Jediná kaple, která se dochovala po Janu Rottalovi, je zasvěcená sv. Janu Sarkanderovi. Při velkých poutích sloužila tato kaple jako zpovědní. Oltářní obraz a nástěnné malby přibližují jeho život. Jan Sarkander byl farářem v nedalekém Holešově a často vodíval procesí na Svatý Hostýn. Na obrazech je nejprve mladý Jan, jak se v Olomouci zasvěcuje Panně Marii. Na druhém obraze už jako holešovský farář, který vede poutníky na Hostýn. Obraz třetí zachycuje zpověď šlechtice, kterou Sarkander odmítl vyrazit, a proto byl později umučen. Poslední obraz je už oslavou Jana v nebi, na jehož přímluvu jsou uzdravováni nemocní.

Poutní sezonu na Hostýně tradičně zahajuje pouť hasičů, která se letos konala 30. dubna.

V případě, že byste se chtěli vydat na pouť, můžete při cestě na Hostýn navštívit i laudonský zámek v Bystřici pod Hostýnem či kostel Nanebevzetí Panny Marie v Holešově, postavený na základech gotického chrámu.

Přeji klidný zbytek neděle a úspěšný start nového týdne.

Ludmila Štafová ml.

Slovo papeže Františka

Křesťanství není prostředkem okázalosti

Pronásledování a utrpení jsou součástí křesťanského svědectví. Někdo by se mohl domnívat, že je to masochistická spiritualita, ale je to spiritualita Božího království. Když se apoštolové ptali Ježíše: My jsme opustili všechno, co tedy dostaneme? Odpověděl jim: Dostanete všechno, ale spolu s pronásledováním, tedy spolu s utrpením, bolestí, pomluvami. Také ti, kdo neprolévají krev a žijí tiše, nesoudí a jsou mírní, vždycky ztrácejí, nevydělávají. Křesťanské svědectví není způsob, jak vydělat. Pokud následuji Ježíše, abych vydělal, pak následuji bůžka peněz, jiného vládce, kterého nelze sloučit s Pánem Bohem. Buď jeden, nebo druhý. Křesťanské svědectví je způsob, jak se sklonit, stále vyžaduje snížení, zřeknutí, zdeptání, jak to říkal a dělal Pán. Apoštolové „odcházel z velerady s radostí, že směli pro to jméno trpět,“ tedy tak, jak je to učil Ježíš. Zdroj: www.radiovaticana.cz (Svatý Otec/Homilie ze dne 8.4.2016).

Utrpení, bolest, odsouzení, pronásledování..., to je jen malý výčet slov, jejichž význam je symbolem dění ve světě za poslední týdny a měsíce. Rozhodně se nechci pouštět do nějakých polemik či spekulací kolem uprchlické krize, ale přinejmenším jedna věc se těmto lidem nedá upřít. A sice to, co všechno jsou mnohdy ochotni podstoupit a riskovat na

základě víry v lepší život v cizí zemi, o níž neví prakticky nic víc než to, jak se asi vyslovuje její název.

Dokázali bychom v dnešní době obětovat se pro Krista a všeho zanechat? Dokážeme se za svou víru nestydět? Co když na dovolené s přáteli zavítáme do kostela, jako za kulturní památkou, nestydíme se udělat při vstupu kříž? Člověk si na Boha často vzpomene až tehdy, když je mu hůř, ne-li nejhůř. Jaká je naše víra v Boha? Je chvályhodné, že každou neděli přispějeme na nejrůznější sbírky, že se modlíme či účastníme různých setkání, ale dle mého názoru lze svědectví o víře v Boha šířit i prostším způsobem, zcela neokázalým, ale o to více výmluvným - například úklidem na faře, v kostele a kolem kostela či nabídnout pomocnou ruku knězi ve farnosti.

Myslím, že v dnešní době je jedním z nejcennějších artiklů čas každého z nás. Možná máme opravdu méně volného času, který bychom chtěli využít dle svých představ. Možná s ním jen neumíme hospodařit. Zdá se mi, že někteří jsou raději pasivními účastníky, než aby se aktivně zapojili ve věcech, kterými sami vydají živé svědectví víry. Každopádně, ať už čas věnujeme svým dětem, péčí o rodiče, kterým tak splácíme velký dluh, nebo zmíněnému úklidu kolem kostela, čas si pro Boha najít musíme. Nezapomínejme na to, že On má pro nás čas vždy.

Anna Jahodová

Doporučujeme - film

In nomine patris

režie - Jaromír Polišenský, scénář - Jan Drbohlav

Hrají - Viktor Preiss, Klára Issová, Jiří Langmajer, Pavel Kříž, Michal Pavlata,...

Česko 2004, drama, 94 min.

Příběh o nespravedlnosti, lásce a zázraku, jenž změnil životy mnoha lidí. Píše se rok 1949. V malé vesnici Číhošť na Vysočině se koná jako každou neděli kázání, které vede farář Toufar. Avšak bohoslužba v neděli 11. prosince, čtrnáct dní před Vánocemi, vzbudí mnohem větší emoce. Farníci totiž spatří neobvyklou věc - kříž na oltáři se dvakrát pohne doleva a jednou doprava. Ve vesnici tento zázrak vzbudí zájem a místí strážmistr napíše o události hlášení, které se dostane až na ministerstvo. Na tuto událost má jasný názor: farář vše naaranžoval, aby zabránil kolektivizaci. Komunistickou stranou byl tento jev označen za podvod, který měl být součástí

protistátního spiknutí katolické církve a případ využila k útokům na církevní kruhy (pozdější spojitost s tzv. Babickým procesem). Vyšetření číhošťského zázraku svěřily špičky totalitní moci instruktážní skupině StB, která v lednu 1950 zatkla faráře Toufara a poté se ho snažila ve valdické věznici na Jičínsku přinutit k přiznání, že pohyb kříže sám zinscenoval. Po krutém mučení vyšetřovatelé nakonec 23. února kněze přinutili podepsat protokol, v němž se k činu přiznal. Kněz zemřel dva dny nato, 25. února 1950, na následky prasklého žaludečního vředu v nemocnici v Praze, kam byl převezen z valdického vězení.

Tento film je zajímavý už jen v tom, že ukazuje realitu zločinnosti komunistického režimu, který, chtíc utajit pravdu, neměl problém zabít nevinného kněze. Mimo to zde můžeme také vidět odhodlání postavit se za pravdu a pro pravdu i zemřít.

Josef Rozsypal

Pro šikovné ruce - hmyzí hotel

Ptačí budka na zahradě je již tradicí a nikoho nepřekvapí. Poslední dobou jsou však v čím dál větší oblibě domečky pro hmyz - hmyzí hotely. Co to vlastně je? Jde o domeček různých tvarů a velikostí který se vyplní přírodními materiály a slouží jako úkryt pro hmyz. Ten je nám na oplátku na zahrádce k užítku.

Hmyz, který se usídí v domečku, jako jsou berušky, zlatoočka, škvoři, významně pomáhají při redukci mšic a jiného obtížného hmyzu. Divoké včely zase významně napomáhají opylení, stejně jako více známá včela medonosná nebo čmelák obecný. Může se to zdát jako zbytečná věc na vesnici, kde je spousta přírodních úkrytů, ale s tím, jak máme zahrádky čím dál upravenější, těchto míst ubývá. Domeček může být nejen okrasou na zahrádce ale i zábavou vašich dětí, které tak můžete naučit, proč je pro nás hmyz užitečný a že s přírodou se nemá bojovat, ale spolupracovat. Pro děti je také pěkné pozorovat, jak se domeček postupně zaplňuje. Ideální je umístění v blízkosti stromů a květinových záhonů přední stranou k jihu.

Na výrobu potřebujeme jako kostru domečku větší starý květináč, dřevěnou přepravku, starý šuplík nebo dutý kmen stromu. Pokud chcete vytvořit tvar klasického domečku budete potřebovat ještě prkna na stříšku. Pro vyplnění použijeme stébla rákosy, seno, slámu, lisy, šišky, nalámané klacíky, dutou cihlu, prázdné makovice, navrtané kousky dřeva. Na vrtání děr do dřeva postačí běžná vrtačka. Doporučená velikost děr je od 3 mm do 1 cm. Celý domeček vyplníme střídavě různými materiály. Místa s listím nebo senem zajistíme pomocí hřebíčků a provázku proti rozfoukání větrem. Zadní části domečku by měla být vždy přikrytá například pleťvem.

Jinak hrozí, že se váš domeček pro hmyz stane krmítkem pro ptáky.

Pokud se do výroby také pustíte, budeme rádi, když se o své výtvoře podělíte a přinesete nám je ukázat třeba na fotce. Každý, kdo se s námi podělí, dostane pěknou odměnu.

Veronika Dlabalová

Pro chytré hlavy – soutěž

Mám tu pro vás připravenou zašifrovanou zprávu od papeže Františka. Zapojit se může každý. Malý i velký, starý i mladý. Otestuj si své schopnosti rychlého hledání v Bibli. Když vyluštíš tajenku, dostaneš jeden z mnoha tweetů (zpráv), které papež František posílá každý den. Číslo v závorce označuje pořadí slova v daném verši. Vyluštěnou zprávu odevzdej v sakristii. Poslední květnovou neděli proběhne losování

správných odpovědí a pro šťastlivce tu máme připravenou odměnu.

J_____ t____, k____ s l_____ s_____, v_____ p_____.

1. Žalmy 136, 4 (1)
2. Matouš 25, 16 (1)
3. Matouš 5, 8 (3)
4. íseň písni 2, 5 (poslední slovo)
5. Zjevení Janovo 7, 15 (7)
6. Kniha moudrosti 15, 8 (4)
7. 2. Samuelova 17, 3 (poslední slovo).

Metoděj Koupil ml.

Milé děti,

Začíná nám měsíc květen. Je to měsíc, kdy myslíme na maminku Ježíše - Pannu Marii a chodíme na májové pobožnosti. Druhou neděli v květnu slavíme svátek našich maminek. Připravila jsem pro vás omalovánku pro maminku. Tak honem pastelky do ruček a pěkně vymalovat. A potom dát obrázek mamince z lásky. Nezapomeňte ji za vše poděkovat a dát jí velkou pusku.

Dominika Doláková ml.

Pozvánky

Oslava Dne matek

Senice, sál kulturního domu, neděle 08. 05. 2016, 15:00

Ministrantský den

Olomouc, sobota 14. 05. 2016

Farní den s májovou pobožností

fara Senice, neděle 29. 05. 2016 ve 14:30

Národní pouť v Roce milosrdenství

Krakov, sobota 28. 05. 2016

Pěší pouť tatínků a dětí

Velehrad, 24. – 26. 06. 2016, pořádá centrum pro rodinný život, kontaktní osoba Peter Markovič, tel.: 587 405 293

**Otče Martine, přejeme Vám k narozeninám, hodně zdraví,
sil, Božího požehnání a ochrany na Vašich cestách.**

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz